

afholdt imorgen Kl. 1^{1/2}, og Dagsordenen vil da være:

Tredie Behandling af:

Forslag til Lov om en forandret Ordning af Skolelærerexamen.

Mødet hævet Kl. 5.

Hundrede og nittende Møde.

Firsdagen den 18de Juni Kl. 1^{1/2}.

Protocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Paa Dagsordenen var: Tredie Behandling af: Forslag til Lov om en forandret Ordning af Skolelærerexamen.

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 4320 ff.)

Der var ikke til denne Behandling stillet noget Endringsforslag. Lovforslaget i dets Heelhed fattes under Forhandling.

Ordføreren (Madvig): Jeg finder ingen Anledning til ved denne Behandling at udtale mig udsørligt med Hensyn til det foreliggende Lovforslag, førend jeg har hørt, hvad Andre muligt maatte ønske at høre om samme. Hvad der kan siges for og imod Lovforslaget, synes mig nemlig allerede at være kommet saaledes frem deels i Udvalgets Betænkning og deels ved første og anden Behandling, at der ikke let kan tilføies noget Nyt dertil. Jeg skal derfor i dette Dieblik indstrænke mig til for mit eget personlige Vedkommende at udtale Følgende, som jeg knytter til, hvad jeg hittede ved Slutningen af anden Behandling. Mig forekommer Lovforslaget at være i og for sig selv af tvivlsomt Værd med Hensyn til den Foranstaltning, som det gaaer ud paa at gjennemføre. Der er, som jeg alt tidligere

gjentagende har udtalt, Afstiltigt, der kan siges til Gunst for denne Foranstaltning, men der lader sig ogsaa gjøre Indvendinger derimod; de Fordele, der derved skulle opnaaes, synes mig ikke at være store eller bethdelige, men tildeels tvivlsomme. Men under saadanne Forhold anseer jeg det for urigtigt at stemme for et Lovforslag, om hvilket vedkommende Minister, der skal varetage det Anliggende, hvorom Lovforslaget dreier sig, og som nærmest er et Administrationsanliggende, har erklæret, at han anseer det for mere skadeligt end gavnligt, og at han mener, at den Foranstaltning, som derved tilsigtes, vil være et Onde, om end et Onde, der kan bæres. Naar man skulde stemme for og paatvinge Ministeren at forelægge Hans Majestæt til Sanction et Lovforslag, om hvilket han har udtalt sig saaledes — medens han jo dog tillige har erklæret, at han ikke bestomindre, hvis Lovforslaget bliver vedtaget, vil forelægge det til Sanction, — saa maatte man, synes det mig, have særdeles afgjørende og tvingende Grunde dertil, maatte have en meget stærk Overbeviisning om, at Lovforslaget i sig selv var godt og nødvendigt. Mig forekommer det nu imidlertid, som sagt, vel at være taaleligt, men ikke fortrinligt og paa ingen Maade nødvendigt, og ligeoverfor en saadan Erklæring af vedkommende Minister om et Lovforslag, som væsentligt gaaer ud paa at ordne Noget, der vedrører Administrationen, kan jeg da hverken selv stemme for Lovforslaget eller anbefale til Andre at gjøre det.

N. Rasmussen: Skjøndt dette Lovforslag ikke fuldkomment er af et saadant Indhold, som jeg kunde ønske, kan jeg dog for mit Vedkommende ikke stemme imod det. Jeg troer, at det er i sin Orden, at der gjøres et Forsøg paa, om de Mænd, der ved egne Midler og uden Hjælp fra Statens Side uddanne sig til Skolelærere, kunne bevise, at de ere ligesaa dygtige og ligesaa tjenlige for Communen og Staten, som de Mænd, der ved Statens Understøttelse hjælpes frem til at blive Skolelærere. Det er jo ikke uvæsentlige Udgifter, det ved denne Understøttelse dreier sig om. En Seminariist koster nu Staten flere hundrede Rigsdaler, og det synes